

Sak 6-11

Om arealavgift/produksjonsavgift

Et flertall i Stortinget vedtok i juni 2017:

«Stortinget ber regjeringen sette i gang et arbeid med å utrede en avgift pr. kilo eksportert ubearbeidet fisk og komme tilbake til Stortinget i statsbudsjettet for 2018, slik at vederlaget kan tre i kraft senest 1. juli 2018». Dette vedtaket baserte seg på et representantforslag der det het, sitat: « Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2018 innføre et vederlag som går til kommunene, på 25 øre per kilo produsert laks, ørret og regnbueørret innenfor territoriallinjen».

Arbeiderpartiet var en del av flertallet som vedtok dette forslaget. I ettertid har vi opplevd en regjering som ikke vil etterkomme intensjonene med dette vedtaket, og vi opplever at arbeiderpartiet på nytt har blitt nølende og indirekte støttende til regjeringens avvisning. Er det slik man blir tydelig? Er det slik man framstår som et troverdig alternativ til dagens regjering? Er det slik man oppfyller de grunnleggende verdier i partiet, verdier som også innebærer at fellesskapets naturressurser skal komme fellesskap og lokalsamfunn til gode?

For kystkommunene handler dette om en årelang kamp. En kamp mot mektige motstandere, og da motstandere som ikke tilhører arbeiderpartiets grunnplan. Dette var nok også medvirkende da Arbeiderpartiet på siste landsmøte vedtok bl.a. følgende i sitt program, sitat:

Programmet:

- *Gi vertskommunene insentiver for å stille areal til disposisjon for havbruksnæringen.*

Uttalelse om «By og land»:

*Vi vil skape flere nye, trygge arbeidsplasser over hele landet
En bærebjelke i norsk økonomi er vår evne, vilje og mulighet til å høste av egne
ressurser og råvarer. Viktige deler av norsk olje og gass, fiskeri- og
havbruksnæringen, vind- og vannkraft, kraftforedlende- og landbasert industri,
reiselivsnæringen, skognæringen og landbruket – mye av grunnlaget for norsk
verdiskaping - ligger i distriktene. Arbeiderpartiet mener at ringvirkningene fra disse
næringene skal komme lokalsamfunnene til gode.*

Uttalelse om «Arbeid til alle er jobb nr. Én»

*Det vedtatte havbruksfondet gir ikke forutsigbare og stabile inntekter til
vertskommunene, slik intensjonen var. Vertskommunene må sikres stabile
forutsigbare inntekter for bruk av areal og for å tilrettelegge for nytt areal for
oppdrettsnæringen, også når det ikke er vekst.*

Vi vet at regjeringa og andre obstruerer med henvisning til internasjonale handelsavtaler og lignende. Solide utredninger som er utført på oppdrag fra Nettverk fjord og kystkommuner viser at dette er ubegrunnet. Regjeringa og andre obstruerer også med å vise til det vedtatte havbruksfondet; «... vi må vente og se hvordan dette virker». Det er det absolutt ingen grunn til, fordi det prinsipielt handler om to vidt forskjellige ting:

- Det ene, havbruksfondet, handler om innbetalt vederlag for kjøp av nye konsesjoner og vekst, som omfordeles med 70 % til kommunene, 10% til fylkene, og resten beholdes av staten. Dette er for øvrig innbetalinger av vederlag fra næringa som er høyst frivillig

- Det andre er noe alle må betale, slik som det er med en ressursrente. Og det handler om bruken og beslaget av fellesskapets sjøareal – den kommunale sjøallmenningen

Derfor krever det nye arbeiderpartilaget at moderpartiet sørger for å fylle sine ord og løfter med substans, også i denne saken. Det er ikke tålmod, rom eller aksept for flere omkamper. Vi ber derfor også om at Finnmark arbeiderparti støtter vårt krav og om at våre stortingspolitikere tar initiativ som fører til oppfyllelse og gjennomføring av det som var intensjonene med stortingets vedtak i juni 2017.

Oversendes

Årsmøtet i Finnmark Arbeiderparti

Arbeiderpartiet partiet sentralt ved partikontoret og stortingsgruppen